หลักฐานบางประการที่บอกถึงความเป็นจริงของศาสนาอิสลาม

﴿من دلائل صدق دين الإسلام﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

เว็บแนะนำอิสลาม islam-guide.com

ผู้ตรวจทาน : อัสรัน นิยมเดชา

2009 - 1430

islamhouse.com

﴿من دلائل صدق دين الإسلام﴾

« باللغة التايلاندية »

موقع التعريف بالإسلام islam-guide.com

مراجعة: عصران إبراهيم

2009 - 1430

islamhouse.com

บทที่ 1

หลักฐานบางประการที่บอกถึงความเป็นจริงของศาสนาอิสลาม

(ต่อจากหัวข้อ ความมหัศจรรย์บางประการที่ปรากฏในคัมภีร์อัลกุรอาน)

(2) ความท้าทายที่ยิ่งใหญ่ในการประพันธ์โองการสักหนึ่งบทให้เทียบเท่าโองการในอัลกุรอาน

พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานดังนี้ :

(وَإِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَى عَبْدِنَا فَأْتُواْ بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُواْ شُهَدَاءكُم مِّن دُونِ اللهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ، فَإِن لَّمْ تَفْعَلُواْ وَلَن تَفْعَلُواْ فَاتَّقُواْ النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ) (البقرة : ٢٤)

﴿ **และถ้าหากสูเจ้ายังคงคลางแคลงสงสัยในสิ่งที่เราได้ส่งมาแก่บ่าวของเรา ก็ขอให้สูเจ้า จงแต่งขึ้นมาสักสูเราะฮฺหนึ่ง ที่เหมือนกับสิ่งนี้ สูเจ้าอาจจะเรียกใครอื่น นอกจากอัลลอฮฺมาช่วยเหลือสูเจ้าก็ได้ ถ้าหากสูเจ้าแน่จริง (ในความสงสัยก็จงทำ) แต่ ถ้าหากสูเจ้าไม่ทำ และสูเจ้าก็ไม่มีทางที่จะทำได้ด้วย ดังนั้น จงระวังไฟ ที่ถูกเตรียมไว้สำหรับบรรดาผู้ปฏิเสธ ซึ่งจะมีมนุษย์และหินเป็นเชื้อเพลิงและ (มุหัมมัด) จงแจ้งข่าวดีแก่บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบการดีทั้งหลายว่า สำหรับพวกเขาคือสวนสวรรค์หลากหลาย ที่เบื้องล่างมีลำน้ำหลายสายไหลผ่าน** ﴾ (อัลกุรอาน 2:23-25)

นับตั้งแต่อัลกุรอานได้ถูกเปิดเผย เมื่อสิบสี่ศตวรรษที่ผ่านมา ยังไม่เคยมีบุคคลใดสามารถประพันธ์โคลงขึ้นเลยมาสักหนึ่งบทที่เทียบเท่าโองการในอัลกุรอานที่มีทั้งความไพเราะ โวหารคมคาย วิจิตรบรรจง มีบทบัญญัติที่แหลมคม มีข้อมูลที่ถูกต้อง มีการพยากรณ์ที่แม่นยำ อีกทั้งยังมีคุณลักษณะที่สมบูรณ์แบบอื่นๆ และโปรดสังเกตว่า บทที่สั้นที่สุดในอัลกุรอาน (บทที่ 108) ซึ่งมีเพียงสิบคำเท่านั้น ก็ยังไม่เคยมีบุคคลใดสามารถเอาชนะความท้าทายได้ ทั้งในอดีตและปัจจุบัน (ดู *Al-Borhan fee Oloom Al-Quran, Al-Zarkashy*, เล่ม 2 หน้า 224) ชาวอาหรับที่ไม่มีความเชื่อบางคนซึ่งบุคคลเหล่านั้นต่างเป็นศัตรูของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้พยายามเอาชนะความท้าทายดังกล่าวเพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั้นไม่ใช่ศาสนทูตที่แท้จริง แต่

พวกเขาทั้งหมดเหล่านั้นต่างต้องล้มเหลวในการกระทำเช่นนั้น (ดู *Al-Borhan fee Oloom Al-Quran, Al-Zarkashy*, เล่ม 2 หน้า 226) พวกเขาล้มเหลว ทั้งๆ ที่อัลกุรอานได้ถูกเปิดเผยเป็นภาษาของพวกเขาเองและยังเป็นภาษาท้องถิ่น อีกทั้งชาวอาหรับในสมัยของศาสนทูตมุหัมมัดนั้น ﷺ ต่างเป็นคนที่มีวาทศิลป์ดีเยี่ยมซึ่งคุ้นเคยกับการเลือกใช้คำที่มี ความไพเราะสละสลวยมาใช้ในการประพันธ์กาพย์และโคลงต่างๆ ซึ่งยังคงน่าอ่านและลิ้มรสในความซาบซึ้งได้มาจนทุกวันนี้

โองการบทที่สั้นที่สุดในอัลกุรอาน (บทที่ 108) ซึ่งมีเพียงสิบคำเท่านั้น แต่ยังไม่เคยมีบุคคลใดที่สามารถเอาชนะความท้าทายนี้ได้ด้วยการประพันธ์โคลงสักหนึ่งบทที่เทียบเท่ากับโองการในอัลกุรอานได้เลย

(3) การพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลเรื่องการถือกำเนิดของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ศาสนทูตของศาสนาอิสลาม

การพยากรณ์ในพระคัมภีร์ไบเบิลเรื่องการถือกำเนิดของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั้นสามารถใช้เป็นพยานหลักฐานแสดงให้บุคคลที่มีความศรัทธาในพระคัมภีร์ไบเบิลเห็นถึงความสัตย์จริงของศาสนาอิสลาม

ใน **พระราชบัญญัติ** 18, ท่านโมเสสได้กล่าวไว้ว่า พระเจ้าได้ตรัสกับเขาว่า “**เราจะโปรดให้บังเกิดผู้พยากรณ์อย่างเจ้าในหมู่พวกพี่น้องของเขา และเราจะใส่ถ้อยคำของเราในปากของเขา และเขาจะกล่าวบรรดาสิ่งที่เราบัญชาเขาไว้นั้นแก่ประชาชนทั้งหลาย ต่อมาผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเรา ซึ่งผู้พยากรณ์กล่าวในนามของเรา เราจะกำหนดโทษผู้นั้น**” (**พระราชบัญญัติ** 18:18-19) (โคลงทุกบทในหน้านี้ได้นำมาจาก *The NIV Study Bible*, *New International Version* ยกเว้นตรงที่ระบุหมายเหตุไว้ว่ามาจาก KJV ซึ่งหมายความว่าเป็นฉบับของ *King James Version*)

จากโคลงบทต่างๆ เหล่านี้ เราสามารถสรุปได้ว่า ศาสนทูตในการพยากรณ์นี้จะต้องมีบุคลิกลักษณะสามประการดังนี้:

1) เขาจะต้องเป็นอย่างท่านโมเสส

2) เขาจะต้องมาจากบรรดาพี่น้องของชาวยิว เช่น ลูกหลานของอิสมาเอล

3) พระผู้เป็นเจ้านั้นจะทรงใส่พระดำรัสของพระองค์ลงในปากของศาสนทูตท่านดังกล่าวนี้ และท่านจะประกาศถึงสิ่งที่พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาท่านมา

ขอให้เราลองตรวจสอบบุคลิกลักษณะทั้งสามประการนี้ให้ลึกลงไปอีก:

1) **ศาสนทูตอย่างเช่นท่านโมเสส**:

เป็นการยากที่จะมีศาสนทูตถึงสองท่านที่มีบุคคลิกลักษณะเหมือนกันเป็นอย่างยิ่งเช่นท่านโมเสสกับศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ. ทั้งสองต่างได้รับกฎระเบียบและข้อบัญญัติของชีวิตที่ชัดเจน ทั้งสองต่างต้องเผชิญกับเหล่าศัตรูและต่างได้รับชัยชนะด้วยวิธีปาฏิหาริย์ต่างๆ นอกจากนี้ทั้งสองท่านยังได้รับการยอมรับว่าเป็นศาสนทูตและรัฐบุรุษอีก ด้วย ทั้งสองยังต้องหลบหนีการวางแผนรอบสังหาร จากการวิเคราะห์ระหว่างท่านโมเสสกับศาสนทูตมุหัมมัด ไม่เพียงแต่มีความคล้ายคลึงกันอย่างที่ได้กล่าวมาข้างต้น แต่ยังมีความสำคัญโดดเด่นเป็นอย่างยิ่งอีกด้วย รวมทั้งการกำเนิดอย่างเป็นธรรมชาติ ชีวิตครอบครัวและการสิ้นชีพของทั้งท่านโมเสสและศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ แต่ไม่ใช่พระเยซู นอกจากนี้ สาวกของพระเยซูยังถือว่าพระองค์เป็นบุตรแห่งพระเจ้า และไม่ได้เป็นศาสนทูตแห่งพระเจ้า เนื่องจากโมเสสและมุหัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตแล้ว และเพราะชาวมุสลิมเชื่อว่า

พระเยซูเป็นเช่นนั้น ดังนั้น การพยากรณ์จึงหมายถึงศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ไม่ใช่พระเยซู เพราะว่าศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั้นมีความคล้ายคลึงกับท่านโมเสสยิ่งกว่าพระเยซูนั่นเอง

อีกเช่นเดียวกัน มีคนสังเกตถึงคำสอนของพระเยซูที่ถ่ายทอดโดยพระสาวกยอห์นที่ว่า ชาวยิวทั้งหลายกำลังรอคอยการบรรลุผลของการพยากรณ์ที่สมบูรณ์ชัดเจนทั้งสามประการอยู่ ประการแรกก็คือ การมาของพระเยซูคริสต์ ประการที่สอง การมาของอีเลยาห์ และประการที่สาม การมาของศาสนทูต ซึ่งเห็นได้ชัดจากคำถามทั้งสามข้อที่ถามกับท่านสาวกยอห์น ซึ่งเป็นพระในนิกายโปรแตสแตนท์: “**นี่แหละเป็นคำพยานของยอห์น เมื่อพวกยิวส่งพวกปุโรหิตและพวกเลวีจากกรุงเยรูซาเล็มไปถามท่านว่า "ท่านคือผู้ใดท่านได้ยอมรับ และมิได้ปฏิเสธ แต่ได้ยอมรับว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่พระคริสต์" เขาทั้งหลายจึงถามท่านว่า "ถ้าเช่นนั้นท่านเป็นใครเล่า ท่านเป็นเอลียาห์หรือ" ท่านตอบว่า "ข้าพเจ้าไม่ใช่เอลียาห์" "ท่านเป็นศาสนทูตผู้นั้นหรือ" และท่านตอบว่า "มิได้" (ยอห์น** 1:19-21) ถ้าเราดูพระคัมภีร์ที่มีการอ้างอิงแบบไขว้ เราจะพบหมายเหตุที่ขอบหน้ากระดาษที่มีคำว่า “**ศาสนทูต**” ปรากฏอยู่ใน **ยอห์น** 1:21 ซึ่งคำเหล่านี้นั้นอ้างถึงการพยากรณ์ของ**พระราชบัญญัติ** 18:15 และ 18:18 (ดูหมายเหตุบริเวณขอบด้านล่างของ *The NIV Study Bible, New International Version* ที่โคลง 1:21 หน้า 1594) เราจึงพอสรุปได้จากสิ่งดังกล่าวนี้ว่า พระเยซูคริสต์นั้นไม่ใช่ศาสนทูตที่กล่าวไว้ใน **พระราชบัญญัติ** 18:18

2) **จากพี่น้องชาวอิสราเอล**:

อับราฮัม (Abraham) มีบุตรชาย 2 ท่าน คือ อิสมาเอลและอิสหาก (Ishmael and Isaac) (**ปฐมกาล** 21) ต่อมาอิสมาเอลกลายเป็นบรรพบุรุษของชนชาติอาหรับ และไอแซ็คกลายเป็นบรรพบุรุษของชนชาติยิว ศาสนทูตที่กล่าวถึงนี้ไม่ได้มาจากชนชาติยิวเอง แต่มาจากบรรดาพี่น้องของพวกเขา เช่น บรรดาพี่น้องของตระกูลอิสมาเอล ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ คือหนึ่งในเครือญาติของอิสมาเอล จึงเป็นศาสนทูตที่แท้จริงที่สุด

อีกทั้งในคัมภีร์ **อิสยาห์** 42:1-13 ยังได้กล่าวถึงผู้รับใช้พระผู้เป็นเจ้า ว่า “ผู้ที่ได้รับเลือก” และ “ผู้ถือสาร” ของพระองค์จะเป็นผู้ซึ่งนำกฎระเบียบต่างๆ ลงมา “**ท่านจะไม่ล้มเหลวหรือท้อแท้จนกว่าท่านจะสถาปนาความยุติธรรมไว้ในโลก และเกาะทั้งหลายจะรอคอยพระราชบัญญัติของท่าน**” (**อิสยาห์** 42:4) **โคลงบทที่** 11 ซึ่งเชื่อมโยงบุรุษผู้เป็นที่รอคอยเข้ากับทายาทของคีดาร์ คีดาร์คือใคร ตามที่ **ปฐมกาล** 25:13 ได้กล่าวไว้ว่า คีดาร์คือบุตรคนที่สองของอิสมาเอล ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั่นเอง

3) **พระผู้เป็นเจ้าจะใส่พระดำรัสของพระองค์ลงในปากของศาสนทูตท่านนี้**:

พระดำรัสต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า (ในอัลกุรอาน) ได้ถูกใส่ลงในปากของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อย่างแท้จริง พระผู้เป็นเจ้าได้ประทานเทวทูตกาเบรียลให้ลงไปสอนศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ถึงพระดำรัสที่ถูกต้องของพระผู้เป็นเจ้า (อัลกุรอาน) และให้ท่านนำพระดำรัสเหล่านั้นไปสอนสั่งผู้คนอย่างที่ท่านได้ฟังมา ดังนั้น พระดำรัสดังกล่าวจึงไม่ใช่เป็นของท่านเอง พระดำรัสหล่านั้นไม่ได้มาจากความคิดของท่านเอง แต่ได้ถูกใส่ลงในปากของท่านโดยเทวทูตกาเบรียล ในช่วงชีวิตของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ และภายใต้การดูแลของท่านนั้น พระดำรัสเหล่านี้จึงได้ถูกท่องจำและจารึกไว้โดยบรรดาสหายของท่าน

อีกทั้ง คำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ใน **พระราชบัญญัติ** ได้กล่าวไว้ว่า ศาสนทูตท่านนี้จะได้กล่าวพระดำรัสของพระผู้เป็นเจ้าในนามของพระผู้เป็นเจ้า ถ้าเรากลับไปดูอัลกุรอาน เราจะพบว่าทุกบทของพระคัมภีร์ ยกเว้นในบทที่ 9 จะนำเรื่องหรือขึ้นต้นด้วยวลี “ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ”

เครื่องบ่งชี้อีกอย่างหนึ่ง (นอกจากคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ใน **พันธสัญญาเล่มที่ห้า**) ได้แก่พระคัมภีร์ **อิสยาห์** ที่เกี่ยวพันกับผู้ถือสารโดยเชื่อมโยงกับคีดาร์ด้วยบทสวดบทใหม่ (พระคัมภีร์ซึ่งจารึกด้วยภาษาใหม่) ซึ่งสวดโดยพระผู้เป็นเจ้า (**อิสยาห์** 42:10-11) ในที่นี้ได้กล่าวไว้อย่างชัดแจ้งในคำพยากรณ์ที่บันทึกไว้ใน **อิสยาห์**: “**แต่พระองค์จะตรัสกับชนชาตินี้โดยต่างภาษา**” (**อิสยาห์** 28:11 KJV) อีกส่วนหนึ่งที่เกี่ยวพันกัน ได้แก่ อัลกุรอานได้รับการเปิดเผยไปยังกลุ่มบุคคลต่างๆ ในช่วงกว่ายี่สิบสามปี เป็นเรื่องที่น่าสนใจเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับ **อิสยาห์** 28 ซึ่งได้กล่าวถึงในสิ่งเดียวกัน “**เพราะเป็นข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ ข้อบังคับซ้อนข้อบังคับ บรรทัดซ้อนบรรทัด บรรทัดซ้อนบรรทัด ที่นี่นิด ที่นั่นหน่อย**” (**อิสยาห์** 28:10).

โปรดสังเกตว่าพระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสเป็นคำพยากรณ์ไว้ **พระราชบัญญัติ บทที่**18 ว่า “**ต่อมาผู้ใดไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเรา ซึ่งผู้พยากรณ์กล่าวในนามของเรา เราจะกำหนดโทษผู้นั้น**” (**พระราชบัญญัติ** 18:19) สิ่งที่กล่าวมานี้หมายความว่า ผู้ใดก็ตามที่ศรัทธาในพระคัมภีร์จะต้องมีความศรัทธาในสิ่ที่ศาสนทูตสั่งสอน และศาสนทูตที่ว่านี้ได้แก่ ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั่นเอง

(4) โองการต่าง ๆ ในอัลกุรอานที่กล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งในเวลาต่อมาได้เกิดขึ้นดังที่กล่าวไว้

ดังตัวอย่างหนึ่งของเหตุการณ์ที่ได้กล่าวไว้ล่วงหน้าในอัลกุรอาน ได้แก่ ชัยชนะของชาวโรมันที่มีต่อชาวเปอร์เซียภายในเวลาสามถึงเก้าปีหลังจากที่ชาวโรมันเคยพ่ายแพ้ต่อชาวเปอร์เซียมาก่อน ซึ่งเรื่องนี้พระผู้เป็นเจ้าได้ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานดังนี้:

غُلِبَتِ الرُّومُ (٢) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُم مِّن بَعْدِ غَلَبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (
٣) فِي بِضْعِ سِنِينَ لِلَّهِ الْأَمْرُ مِن قَبْلُ وَمِن بَعْدُ وَيَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ
الْمُؤْمِنُونَ (٤)

﴿ **พวกโรมันถูกพิชิตแล้วในดินแดนอันใกล้นี้ แต่หลังจากการปราชัยของพวกเขาแล้วพวกเขาจะได้รับชัยชนะ ในเวลาไม่กี่ปีต่อมา (สามถึงเก้าปี)...** ﴾ (อัลกุรอาน 30:2-4)

ขอให้พวกเราดูว่าประวัติศาสตร์ได้บอกให้พวกเรารู้เกี่ยวกับสงครามเหล่านี้อย่างไร ในหนังสือเล่มหนึ่งที่ชื่อว่า *History of the Byzantine State* ได้ กล่าวว่า กองทัพโรมันได้พ่ายแพ้อย่างย่อยยับต่อแอนติออซ ในปี พ.ศ. 1156 และส่งผลให้ชาวเปอร์เซียขึ้นมามีความแข็งแกร่งเหนือกว่าชนเผ่าอื่นทั้งหมด ได้อย่างรวดเร็ว (*History of the Byzantine State* โดย Ostrogorsky หน้า 95) ในเวลานั้น ยากที่จะจินตนาการว่า ชาวโรมันจะเอาชนะชาวเปอร์เซียได้ แต่ในอัลกุรอานได้กล่าวไว้ล่วงหน้าว่า ชาวโรมันจะกลับมามีชัยชนะภายในสามถึงเก้าปี ในปี พ.ศ. 1165 เก้าปีหลังจากความพ่ายแพ้ของชาวโรมัน กองทัพทั้งสอง (โรมันและเปอร์เซีย) ได้มาประจัญหน้ากันอีกครั้งหนึ่งบนอาณาจักรอาร์เมเนี่ยน และผลลัพธ์ก็คือ ชัยชนะอย่างเด็ดขาดของชาวโรมันเหนือชาวเปอร์เซีย ซึ่งถือได้ว่าเป็นชัยชนะครั้งแรกหลังจากความพ่ายแพ้ของชาวโรมันเมื่อปี พ.ศ. 1156 เป็นต้นมา (*History of the Byzantine State* โดย Ostrogorsky หน้า 100-101 และ *History of Persia* โดย Sykes เล่ม 1 หน้า 483-484 และดูที่ *The New Encyclopaedia Britannica* โดย Micropaedia เล่ม 4 หน้า 1036) คำพยากรณ์เป็นไปตามที่พระผู้เป็นเจ้าได้ได้ตรัสไว้ในอัลกุรอานทุกประการ

อีกทั้งยังมีโองการอื่นๆ อีกจำนวนมากในอัลกุรอาน และคำกล่าวของท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ซึ่งกล่าวถึงเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งต่อมาได้เกิดขึ้นจริงตามที่กล่าวไว้นั้น

(5) ปาฏิหาริย์ซึ่งทรงแสดงโดยศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้แสดงปาฏิหาริย์นานัปการ โดยได้รับพระอนุญาตจากพระผู้เป็นเจ้า ปาฏิหาริย์เหล่านี้มีประจักษ์พยานรู้เห็นมากมาย ดังตัวอย่างเช่น :

- เมื่อมีผู้ไม่มีความเชื่อจำนวนหนึ่งในนครเมกกะห์ ได้ขอให้ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ แสดงปาฏิหาริย์ให้กับพวกเขาประจักษ์ ท่านก็ทรงแสดงการแยกดวงจันทร์ให้พวกเขาดู (บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 3637 และ *Saheeh Muslim* เลขที่ 2802)
- ปาฏิหาริย์อีกอย่างหนึ่งได้แก่ ทำให้น้ำไหลออกมาจากนิ้วมือของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เมื่อบรรดาสหายของท่านรู้สึกกระหายน้ำและไม่มีน้ำให้ดื่มเลย ยกเว้นมีอยู่เพียงเล็กน้อยในคนโท พวกเขาเข้าไปเฝ้าท่านและบอกท่านว่า พวกเขาไม่มีน้ำที่จะใช้ชำระล้างหรือแม้กระทั่งไว้ดื่มเลย ยกเว้นน้ำที่อยู่ในคนโทนั้น เมื่อเป็นเช่นนั้น ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ จึงทรงจุ่มมือลงไปในคนโทดังกล่าว และต่อมาน้ำได้เริ่มไหลออกมาระหว่างนิ้วมือของท่าน ดังนั้น พวกเขาจึงดื่มและใช้ชำระล้างอย่างที่ปรารถนา บรรดาสหายเหล่านั้นมีจำนวนทั้งสิ้นหนึ่งพันห้าร้อยคน (Narrated in *Saheeh Al-Bukhari*, #3576, and *Saheeh Muslim*, #1856)

อีกทั้งยังมีปาฏิหาริย์อื่นๆ อีกจำนวนมากซึ่งท่านได้แสดงหรือเกิดกับท่าน

(6) ชีวิตที่สมถะของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ

ถ้าเราจะเปรียบเทียบชีวิตของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ก่อนที่พระองค์จะทรงรับหน้าที่เป็นศาสนทูต และชีวิตของท่านหลังจากที่ท่านเริ่มปฏิบัติภารกิจในฐานะศาสนทูตแล้วนั้น เราจึงพอสรุปได้ว่า เป็นเรื่องที่อยู่เหนือเหตุผลที่จะคิดว่า ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตที่จอมปลอม ผู้ซึ่งอ้างเอาความเป็นศาสนทูต เพื่อจะได้มาซึ่งข้าวของเงินทอง ความยิ่งใหญ่ ความรุ่งโรจน์ หรืออำนาจ

ก่อนที่จะรับหน้าที่เป็นศาสนทูต ท่านศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ไม่เคยมีปัญหาเรื่องเงินๆ ทองๆ มาก่อนเลย เนื่องจากท่านเป็นพ่อค้าวานิชผู้มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จคนหนึ่ง ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ มีรายได้เอาไว้ใช้จ่ายอย่างสะดวกสบายและเป็นที่พอใจ แต่หลังจากที่รับหน้าที่เป็นศาสนทูตแล้ว และเพราะเหตุดังกล่าว ท่านกลับขัดสนลงกว่าแต่ก่อน เพื่อให้ดูชัดเจนยิ่งขึ้นกว่านี้ ขอให้เราดูคำกล่าวเกี่ยวกับชีวิตของท่านดังต่อไปนี้:

- อาอิชะฮฺ ภรรยาของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวไว้ว่า “โอ้ หลานชายของข้า เราอาจจะต้องเฝ้าชมพระจันทร์กลับมาเต็มดวงใหม่ถึงสามครั้งในระยะเวลาทั้งสองเดือนนี้ โดยไม่ได้จุดไฟ (เพื่อหุงหาอาหาร) ในบ้านของท่านศาสนทูต ﷺ เลยนะ” หลานชายของเธอจึงถามว่า “โอ้ ป้า แล้วป้าจะดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างไรล่ะ” เธอตอบ “ก็ของดำสองสิ่งอย่างไรล่ะ คืออินทผลัมและน้ำนะซิ แต่ท่านศาสนทูต ﷺ มีเพื่อนบ้านชาวอันศอร ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นต่างเลี้ยงอูฐตัวเมียซึ่งรีดน้ำนมได้ และพวกเขาก็เคยแบ่งนมอูฐให้ท่านศาสนทูต ﷺ มาบ้าง”[1] (เชิงอรรถถูกระบุไว้ที่ท้ายหัวข้อนี้)

- อาอิชะฮฺ ยังได้กล่าวว่า “ครอบครัวของท่านศาสนทูตของพระผู้เป็นเจ้า ﷺ ไม่เคยได้อิ่มจากขนมปังที่ทำมาจากแป้งชั้นดีติดต่อกันสามวัน นับตั้งแต่พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงแต่งตั้งให้ท่านเป็นศาสนทูต จนกระทั่งท่านเสียชีวิต”[2]

- อาอิชา ภรรยาของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ กล่าวว่า “ที่นอนของศาสนทูต ﷺ ทำมาจากหนังสัตว์ที่บรรจุเยื่อเปลือกของต้นอินทผลัม”[3]

- อัมรฺ อิบน์ อัลหาริษ หนึ่งในบรรดาสหายของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า เมื่อท่านศาสนทูต ﷺ สิ้นชีวิต ท่านไม่ทิ้งเงินหรืออะไรไว้เลย มีเพียงล่อสีขาวที่ท่านใช้ขี่ไปไหนมาไหนเท่านั้นเอง อาวุธและที่ดินท่านก็ทรงบริจาคให้กับการกุศลทั้งหมด [4]

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ มีชีวิตอยู่อย่างลำบากจนกระทั่งท่านสิ้นลมหายใจ แม้ว่าท่านจะสามารถใช้ทรัพย์สินของชาวมุสลิมได้ แต่พื้นที่ส่วนใหญ่ของคาบสมุทรอาราเบียนก็เป็นของชาว

มุสลิมก่อนที่ท่านจะเสียชีวิต และชนชาวมุสลิมต่างมีชัยชนะตลอดมาหลังจากที่ท่านสั่งสอนเป็นเวลาถึงสิบแปดปี

จึงเป็นไปได้หรือไม่ว่าศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อาจอ้างความเป็นศาสนทูตเพื่อที่จะได้รับยศถาบรรดาศักดิ์ ความยิ่งใหญ่ และอำนาจ ความกระหายอยากที่จะมีความสุขสบายอยู่บนลาภยศ สรรเสริญและอำนาจนั้น ปรกติแล้วจะต้องห้อมล้อมไปด้วยภักษาหารที่เลอเลิศ เครื่องนุ่งห่มที่หรูหรา พระราชวังที่อลังการ องครักษ์ที่แต่งกายสง่างามและมีอำนาจอย่างที่มิมีผู้ใดอาจจะโต้แย้งได้ สิ่งทั้งหมดที่กล่าวมานี้ มีสิ่งใดบ้างที่มีอยู่ในศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ? ถ้าลองสังเกตชีวิตของท่านบ้าง อาจจะช่วยตอบคำถามดังกล่าวเหล่านี้ได้

แม้ว่าความรับผิดชอบของท่านในฐานะที่เป็นศาสนทูต ครู รัฐบุรุษ และผู้พิพากษา แต่ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ก็ยังเคยรีดนมแพะเอง,[5] ปะชุนเครื่องนุ่งห่ม ซ่อมรองเท้าเอง,[6] ช่วยทำงานบ้าน,[7] และไปเยี่ยมเยียนคนยากจนเมื่อพวกเขาเหล่านั้นเกิดเจ็บป่วย[8] อีกทั้งท่านยังช่วยเหลือบรรดาสหายของท่านขุดท้องร่องด้วยการช่วยพวกเขาขนทราย[9] ชีวิตของท่านเป็นแบบอย่างที่น่าทึ่งในเรื่องของความสมถะและความอ่อนน้อมถ่อมตน

บรรดาสหายของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ต่างรักใคร่ท่าน ให้ความเคารพต่อท่าน และไว้ใจในตัวท่านมากจนน่าประหลาดใจ แต่ท่านก็ยังเน้นย้ำว่า ควรเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าโดยตรง มิใช่เคารพบูชาท่านเอง อนัส หนึ่งในสหายของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ ได้กล่าวว่า ไม่เคยมีบุคคลใดที่พวกเขาจะรักมากไปกว่าศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ, อีกแล้ว แต่เมื่อท่านมาหาพวกเขา พวกเขาไม่ต้องลุกขึ้นยืนให้เกียรติท่าน เนื่องจากท่านไม่ชอบการลุกขึ้นยืนให้เกียรติท่าน[10] อย่างเช่นที่คนอื่นๆ มักกระทำต่อบุคคลผู้มีอำนาจทั้งหลายเสมอ

นานมาแล้วก่อนที่จะมีการคาดหวังถึงความสำเร็จใดๆ ต่อศาสนาอิสลาม และในระยะเริ่มแรกของยุคที่เจ็บปวดและยาวนานของความทรมาน ทุกข์ระทมและการกลั่นแกล้งต่อศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ และบรรดาสหายของท่านได้รับข้อเสนอที่น่าสนใจอย่างหนึ่ง จากผู้แทนคนหนึ่งของบรรดาผู้นำที่เป็นพวกนอกศาสนา ที่ชื่อว่า อุตบะฮฺ ได้เข้าพบท่านและกล่าวว่า “….ถ้าท่านต้องการเงิน พวกเราจะจัดหามาให้ท่านได้อย่างเพียงพอ ดังนั้น ท่านจะเป็นผู้ที่ร่ำรวยที่สุดคนหนึ่งในหมู่ของพวกเรา ﷺ ถ้าท่านต้องการความเป็นผู้นำ พวกเราจะสถาปนาท่านให้เป็นผู้นำของพวกเราและจะไม่ตัดสินใจกระทำการใดๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากท่านโดยเด็ดขาด ถ้าท่านต้องการอาณาจักร พวกเราจะสถาปนาท่านให้เป็นกษัตริย์ปกครองพวกเรา...” โดยที่ต้องการผลตอบแทนจากศาสนทูตมุหัมมัด ﷺเพียงประการเดียว นั่นคือ ให้ยกเลิกชักจูงผู้คนให้มานับถือศาสนาอิสลามและเคารพบูชาพระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียวโดยไม่นับถือพระผู้เป็นเจ้าองค์อื่นๆ เลย ข้อเสนอดังกล่าวนี้ มิได้เป็นการยั่วยุต่อบุคคลที่กำลังแสวงหาประโยชน์สุขแก่ชาวโลกอยู่กระนั้น หรือ ศาสนทูตมุหัมมัดลังเลเมื่อได้รับข้อเสนอดังกล่าวหรือไม่ หรือท่านแสร้งปฏิเสธขณะที่

หากลวิธีในการต่อรองด้วยการเปิดช่องไว้ เพื่อให้ได้ข้อเสนอที่ดีกว่ากระนั้นหรือ ต่อไปนี้คือคำตอบของท่าน {**ในนามของพระผู้เป็นเจ้า พระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ**} และท่านก็สาธยายให้กับอุตบะฮฺ ด้วยโองการบทต่างๆ ในอัลกุรอาน 41:1-38[11] ดังนี้:

تَنزِيلٌ مِّنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (٢) كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآناً عَرَبِيّاً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ (٣) بَشِيراً وَنَذِيراً فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ (٤)

﴿ **เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ คัมภีร์ซึ่งโองการทั้งหลายได้ให้คำอธิบายไว้อย่างละเอียดเป็นอัลกุรอานภาษาอาหรับสำหรับหมู่ชนผู้มีความรู้ เป็นการแจ้งข่าวดีและเป็นการตักเตือน แต่ส่วนมากของพวกเขาผินหลังให้ ดังนั้น พวกเขาจึงไม่ได้ยิน** ﴾ (อัลกุรอาน 41:2-4)

มีอยู่อีกครั้งหนึ่งที่ท่านตอบสารที่ส่งมาโดยลุงของท่านที่ต้องการให้หยุดชักชวนผู้คนให้หันมานับถือศาสนาอิส ลาม คำตอบของศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ นั้นมีทั้งความเด็ดเดี่ยวและจริงใจ "**ข้าพเจ้าขอสาบานในนามของพระผู้เป็นเจ้า โอ้ ลุง ! ถ้าพวกเขาวางพระอาทิตย์ลงบนมือขวาของข้าพเจ้าและพระจันทร์ลงบนมือซ้ายของ ข้าพเจ้า เพื่อให้สนองตอบกับการให้ยกเลิกเรื่องดังกล่าว (การชักชวนผู้คนให้มานับถือศาสนาอิสลาม) ข้าพเจ้าจะไม่ยอมยกเลิกจนกว่า พระผู้เป็นเจ้าจะบันดาลให้เป็นไปอย่างนั้นหรือข้าพเจ้าได้ดับสูญไปจากการปก ป้องเรื่องดังกล่าวเสียแล้ว**"[12]

ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ กับสาวกบางคนของท่านไม่เพียงแต่ได้รับทุกข์ทรมานจากการกลั่นแกล้งมาเป็นเวลาสิบสามปี แต่ผู้ไม่มีความศรัทธาบางคนถึงกระทั่งพยายามลอบสังหารศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ อยู่หลายครั้ง ครั้งหนึ่งที่พวกเขายังพยามยามลอบสังหารด้วยการปล่อยก้อนหินขนาดใหญ่ที่แขวนไว้เพื่อให้ตกลงบนศีรษะของท่าน[13] อีกครั้งหนึ่งที่พวกเขาพยายามลอบสังหารท่านด้วยการใส่ยาพิษลงในอาหารของท่าน[14] จะมีอะไรที่สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ถึงชีวิตที่มีแต่ความทุกข์ระทมและการเสียสละ แม้กระทั่งหลังจากที่ท่านมีชัยชนะอย่างเด็ดขาดเหนือหมู่ศัตรูทั้งหลายแล้วก็ตาม? จะมีอะไรที่สามารถอธิบายถึงความอ่อนน้อมถ่อมตนและความเป็นผู้มีคุณธรรมสูงส่งซึ่งท่านได้ทรงแสดงให้เห็นในช่วงที่รุ่งโรจน์ที่สุดของท่าน เมื่อท่านยืนยันว่าความสำเร็จดังกล่าวเกิดจากความช่วยเหลือของพระผู้เป็นเจ้าและไม่ใช่มาจากอัจฉริยะภาพของท่านเอง เหล่านี้เป็นลักษณะของผู้กระหายอำนาจหรือเป็นบุรุษผู้เห็นแก่ตัวเองกระนั้นหรือ?

เชิงอรรถท้ายหัวข้อที่ 6:

(1) บรรยายไว้ใน *Saheeh Muslim* เลขที่ 2972 และ *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 2567.

(2) บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 5413 และ*Al-Tirmizi* เลขที่ 2364.

(3) บรรยายไว้ใน *Saheeh Muslim* เลขที่ 2082 และ *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 6456.

(4) บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 2739 *และ Mosnad Ahmad* เลขที่ 17990.

(5) บรรยายไว้ใน *Mosnad Ahmad* เลขที่ 25662.

(6) บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 676 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 25517.

(7) บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 676 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 23706.

(8) บรรยายไว้ใน *Mowatta' Malek* เลขที่ 531.

(9) บรรยายไว้ใน *Saheeh Al-Bukhari* เลขที่ 3034 และ *Saheeh Muslim* เลขที่ 1803 และ *Mosnad Ahmad* เลขที่ 18017.

(10) บรรยายไว้ใน *Mosnad Ahmad* เลขที่ 12117 และ *Al-Tirmizi* เลขที่ 2754.

(11) *Al-Serah Al-Nabaweyyah* โดย *Ibn Hesham* เล่มที่ 1 หน้า 293-294.

(12) *Al-Serah Al-Nabaweyyah* โดย *Ibn Hesham* เล่มที่ 1 หน้า 265-266.

(13) *Al-Serah Al-Nabaweyyah โดย Ibn Hesham* เล่มที่ 1 หน้าที่ 298-299.

(14) บรรยายไว้ใน *Al-Daremey* เลขที่ 68 และ *Abu-Dawood* เลขที่ 4510.

(7) ความเจริญรุ่งเรืองอย่างมหัศจรรย์ของศาสนาอิสลาม

ในตอนสุดท้ายของบทนี้ อาจเหมาะกับการอธิบายให้เห็นถึงเครื่องบ่งชี้ที่สำคัญในเรื่องความเป็นจริง ของศาสนาอิสลาม เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าในประเทศสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เจริญเติบโตเร็วที่สุด รายละเอียดต่อไปนี้ถือเป็นข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ :

- "ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เจริญเติบโตเร็วที่สุดในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งถือเป็นเครื่องชี้ทางและเสาหลักที่ช่วยค้ำจุนเสถียรภาพให้กับผู้คนจำนวน มากมายของเรา...." (Hillary Rodham Clinton จาก*Los Angeles Times*).[1] (เชิงอรรถถูกระบุไว้ที่ท้ายหัวข้อนี้)
- "ชาวมุสลิมเป็นกลุ่มชนที่เจริญเติบโตเร็วที่สุดในโลก...." (The Population Reference Bureau จาก *USA Today*).[2]
- "…..ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เจริญเติบโตเร็วที่สุดในประเทศ" (Geraldine Baum นักเขียนบทความเรื่องศาสนาให้แก่ *Newsday* จาก *Newsday*).[3]
- "ศาสนาอิสลาม ศาสนาที่เจริญเติบโตเร็วที่สุดในประเทศสหรัฐอเมริกา.." (Ari L. Goldman จาก *New York Times*).[4]

ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้ชี้ให้เห็นว่าศาสนาอิสลามนั้นเป็นศาสนาที่ประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง ไม่มีเหตุผลใดที่จะคิดไปได้ว่า ผู้คนชาวอเมริกันและผู้คนในประเทศต่างๆ จำนวนมากมายได้หันมายอมรับนับถือศาสนาอิสลามโดยปราศจากการพินิจพิเคราะห์และ การไตร่ตรองอย่างถ้วนถี่ก่อนที่จะสรุปว่าศาสนาอิสลามนั้นเป็นศาสนาที่แท้จริง การหันมายอมรับนับถือของคนเหล่านี้นั้น มาจากประเทศต่างๆ ทุกชนชั้น ทุกเชื้อชาติ และทุกหมู่เหล่า ซึ่งรวมถึงนักวิทยาศาสตร์ ศาสตราจารย์ นักปรัชญา นักหนังสือพิมพ์ นักการเมือง นักแสดง และนักกีฬาเป็นต้น

ประเด็นต่างๆ ที่หยิบยกมากล่าวไว้ในบทนี้นั้น ถือว่าเป็นพยานหลักฐานบางประการเท่านั้นที่ช่วยสนับสนุนความเชื่อที่ว่าพระ คัมภีร์กุรอานเป็นพระคัมภีร์ที่รจนามาจากพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้ ศาสนทูตมุหัมมัด ﷺ เป็นศาสนทูตที่แท้จริง ประทานมาโดยพระผู้เป็นเจ้า และศาสนาอิสลามเป็นศาสนาจากพระผู้เป็นเจ้าโดยแท้จริง

เชิงอรรถท้ายหัวข้อที่ 7:

(1) Larry B. Stammer, นักเขียนบทความเรื่องศาสนาให้แก่ Times “First Lady Breaks Ground With Muslims” จาก *Los Angeles Times*, ฉบับ Home Edition, Metro Section, Part B วันที่ 31 พฤษภาคม 2539 หน้า 3.

(2) Timothy Kenny “Elsewhere in the World” จาก *USA Today* ฉบับ Final Edition, ภาคข่าว วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2532 หน้า 4A.

(3) Geraldine Baum “For Love of Allah” จาก *Newsday* ฉบับ Nassau และ Suffolk Edition ตอนที่ 2 วันที่ 7 มีนาคม 2532 หน้า 4.

(4) Ari L. Goldman “Mainstream Islam Rapidly Embraced By Black Americans” จาก *New York Times* ฉบับ Late City Final Edition วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2532 หน้า 1.